

"Am început un blog cu speranța de a aduce credință de la Orient la Occident"

Își petrec întreaga lor viață persecutați, încep fiecare zi cu incertitudinea de ce se poate întâmpla și totuși ei sunt fericiți. Acest lucru se întâmplă în Orient. Papa Francisc amintește creștinilor că nu-i pot uita pe cei care suferă persecuția: "Astăzi vedem pe frații noștri persecutați, decapitați și crucificați pentru credința lor în Tine, în fața ochilor noștri sau adesea cu complicitatea tăcerii noastre

" (Calea Crucii, Vinerea Sfântă, 2015).

19.05.2015

Ignasi Benguría (Barcelona, 1992) es estudiante de Historia y Periodismo, en la Universitatea din Navarra, și scrie un blog despre creștinii persecutați din Siria și Irak; o temă necunoscută până acum câteva luni, dar pentru care Papa Francisc și-a asumat responsabilitatea pentru ca această informație să apară pe primele pagini ale ziarelor precum și în inimile creștinilor din Occident.

Inas - cum îi spun prietenii - a reușit să contacteze câteva grupuri din Irak și, datorită informațiilor furnizate de organizația "Aid to the Church in Need" (ACN), citește, cercetează și scrie pentru a aduce la cunoștința tuturor o realitate ale cărei cifre nu

se opresc din creștere : trei milioane de refugiați, mai mult de șase milioane de strămutați și mii de morți.

De ce ai început acest blog?

Acesta a fost în urma unui curs de comunicare, am scris ceva despre Statul Islamic și am fost interesat de acest subiect. Când am început blogul, în septembrie 2014, persecuția începuse, dar nu se întâmplau încă atrocități majore, cum ar fi decapitățile. Am ales acest subiect pentru că am văzut că nu era atins și mass-media nu vorbea nimic despre asta în ciuda relevanței publice pe care o avea. Iar ca și catolic, m-am întrebat: ce pot face? Voi încerca să vorbesc, să contactez oamenii în cunoștință de cauză, să mă documentez bine și să povestesc lumii.

Ce scop ai?

M-am văzut obligat să dau glas acestor oameni, deoarece nimeni nu vorbește în locul lor. Scopul este de a informa și de a face ceva concret, de asemenea, de a conștientiza; este o modalitate de a reflecta asupra a ceea ce facem noi aici creștinii occidentali sau ceea ce nu facem.

Pe mine mă ajută foarte mult să scriu despre asta. Când am vreo dificultate, chiar dacă nu este foarte mare, îmi dau seama că am doar motive să-i mulțumesc lui Dumnezeu. Pe mine nu mă prigonesc, trăiesc bine, sunt în siguranță. În Irak nu se poate trăi, iar dacă mai ești și creștin, chiar mai rău. Dacă ești creștin, femeie sau copil situația este foarte grea.

Ce vrei să spui cu "a aduce credința de la Orient la Occident"?

Acolo creștinii îmbrățișează crucea când aparent au motiv să-L respingă pe Dumnezeu. Ei au pierdut totul:

copii, etc. Iar dacă au copii, ei știu că nu pot merge la școală. Aici, atunci când avem o zi proastă imediat ne gândim că Dumnezeu ne-a părăsit. Dar ei au o încredere totală, se abandonează Lui și își asumă situația că creștinii din Orient au fost întotdeauna persecutați.

Aceste mărturii ajută să-ți întărești credința și să îți dai seama că merită să fii creștin, un creștin autentic, și să vorbești de Dumnezeu altora, fără a fi un “nebun”.

Tu ești aici și conflictul este acolo, cum obții și pregătești informațiile?

Am contacte în Irak, de asemenea, niște prieteni care au fost acolo. Prin Facebook am luat legătura cu milițiile creștine asiriene. Este vorba de creștini care știu foarte clar că nu pot părăsi țara în care creștinii au ajuns acum șapte secole și acum rezistă atacurilor știind că pot muri

în orice moment. Sunt, de asemenea, în contact cu "Aid to the Church in Need" (ACN) -Asociație a Sfântului Scaun care îi ajută pe creștinii persecutați - și cu jurnaliștii care au fost acolo.

Prin intermediul lor, am contactat unii preoți, câțiva prieteni din Iordania ... Și acum am în minte să merg în Irak zece zile pe timpul verii. Vreau să merg la Erbil, oraș din Kurdistanul irakian, unde sunt mai mult de 20.000 de creștini persecutați. Ideea este să aduci credința de la Orient la Occident și să conștientizezi.

Ce poate fi găsit în blog-ul tău?

Informații de actualitate, despre ceea ce spune Papa, interviuri cu experții rețelelor de socializare care comentează campaniile de solidaritate care au fost făcute, infografice ... De asemenea, mă ocup de promovarea a ceea ce a fost

publicat în paginile creștine care dau informații, dar care au puțină vizibilitate. Adaug acestor informații o scripă mai vizuală și atractivă care să faciliteze difuzarea lor în rețelele sociale.

Alte conținuturi al blogului sunt mai orientate către cercetare istorică. Uneori nu este vorba doar de a prezenta situația actuală ci de a reflecta de ce s-a întâmplat aceasta. Este vorba de a ne pune întrebări.

Și ce spune Papa?

Papa este liderul mondial care vorbește cel mai mult despre acest subiect. Faptul că Papa spune în mod constant "nu se poate" ne încurajează să ieșim din indiferența globală în care trăim. Papa insistă și în ceea ce îi privește pe creștini: "Hei, întreabă-te ce faci și ce nu faci". Și toate acestea le zice cu cea mai mare dragoste, dar ferm.

Ai citit mult, ai auzit multe povești de oameni cu nume și prenume, ce caracteristici comune ale tuturor ai putea sublinia?

Ceea ce este mai surprinzător este să vezi cât de mult iubesc, cum iartă, și cum se roagă pentru călăii lor. Acest lucru este ceva care atrage atenția tuturor creștinilor, pentru că ar trebui toți să avem mesajul de dragoste și iertare. Dacă noi toți ne-am preocupa de cum să îi iubim pe ceilalți, cum să-i iertăm, cum să-i înțelegem, cum încercăm să-i ajutăm ... am aduce paradisul pe pământ. Acest lucru este adevărat: iubire, iubire, iubire și iertare, iertare, iertare, iertare.

Desigur, creștinii din Siria și Irak sunt o sursă de inspirație pentru oameni, atunci când este vorba de a iubi pe ceilalți, de a avea grijă de ceilalți, de a ierta și de a renunța la timpul nostru pentru a-l dărui altora.

Aceasta este cheia. Este ca și cum Dumnezeu ar permite persecuția pentru a ne reaminti că există două cuvinte fundamentale pentru a fi fericiți și pentru a face pe alții fericiți: iubirea și iertarea.

Există o poveste care te-a afectat cel mai mult?

Cea a părintelui Douglas. Este un preot care conduce parohia Sf. Ilie din Erbil, unde se ocupă de aproximativ cinci mii de refugiați. Acesta a suferit numeroase atacuri și a fost răpit iar ceea ce el transmite este iertare și un puternic simț al umorului. L-am întâlnit recent la “Zilele Libertății Religioase” organizată de ACN, în cadrul căroră a cerut două lucruri: să ne rugăm pentru ei, astfel încât să aibă puterea de a ierta și să spunem mai departe poveștile lor. Acesta din urmă pentru mine este o mare motivație pentru a lucra mai de parte la blog-ul meu.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/blog-crestini-persecutati/> (31.03.2026)